

Yazan	Melek YEŞİLYURT
Ülke	Almanya
Şehir	Karlsruhe
Koordinatör Kuruluş	Kreisjugendwerk der AWO Karlsruhe-Stadt
Ev Sahibi Kuruluş	Kita Polglott
Proje Adı	
Başlama Tarihi	01.10.2017
Bitiş Tarihi	30.09.2018
E-posta	yesilyurt.melek@outlook.com

Merhaba,

Avrupa Gönüllü Hizmeti kapsamında bir ayı aşkın bir süredir Almanya'nın Karlsruhe şehrindeyim. Açıkçası gelmeden önce yeni bir ülkeye, yeni bir şehre, yeni bir dile uyum sağlamak konusunda kaygılarım vardı. Nihayetinde oldukça uzun bir süredir İstanbul'da yaşıyordum. Üniversiteyi orada okudum ve sonrasında çalışmaya başladım. Haftasonu neler yapabileceğimi, nerede yemek yiyeceğimi, eğlenmek için nereye gideceğimi, hangi sinemada hangi filmi izleyeceğimi çok iyi biliyordum. Bunun ötesinde bunca yılda çok sağlam dostluklar edinmiştim ve dostlarımı bırakıp gelmek o kadar da kolay olmadı. Yeni dostluklar kurabilecek miydim? İstanbul gibi, içinde her olanağı barındıran büyük bir şehirden sonra 300.000 gibi bir nüfusa sahip olan Karlsruhe gibi bir şehire adapte olabilecek miydim? Bunlar EVS yapmayı düşünen herkesin aklını kurcalayabilecek sorular.

Burada şimdiye kadar neler yaptığımdan bahsetmeden önce belki biraz vize sürecinden bahsetmem daha iyi olur. Çünkü "her şey tamam, projeden kabul aldım, proje onaylandı ama ya vize çıkmazsa?" sorusu da kaygı verici biraz. Bu kaygıda etrafımdan çokça duyduğum "Almanya çok zor vize veriyor." "Özellikle Türklere zorluk çıkarıyorlarmış." gibi söylemlerin de kesinlikle etkisi var. Bunu, daha önceki tecrübelerine dayanarak koordinatör kuruluşum da dile getirmişti. Ama neyse ki tüm bu kaygılar boşa çıktı. Vize aşamasına geldiğimde vizeye nasıl başvuracağımı Gençtur'dan öğrendim. IDATA'yı aradım, randevu aldım. Telefonda bana ne amaçla başvuru yaptığımı sordular. Vize için randevu alırken, ne amaçla başvurduğumuzu açık bir şekilde söylemek gerekiyor. Çünkü Ulusal Vize başlığı altında Kültür Vizesi, Kültür Vizesi'nin altında da Avrupa Gönüllü Hizmeti için Başvuru diye bir başlık var. IDATA size Avrupa Gönüllü Hizmeti Vizesi için hangi evrakları hazırlamanız gerektiğini mail yoluyla iletiyor. Bu sayede ne eksik ne fazla, tam gerektiği kadar evrakla gitmiş oluyorsunuz. Orada yazmayan ama mülakat sırasında benden istedikleri tek ekstra evrak üniversiteden mezun olduğumu gösterir bir belge idi. Neyse ki hazırlıklı gitmiştim ve hemen teslim ettim. Öğrenci olanlardan da öğrenci belgesi isteyebilirler, hazırlıklı gitmekte fayda var. Vize evraklarında kafamı karıştıran tek şey CV'mi ve Motivasyon mektubunu hangi dilde hazırlayacağım konusuydu. Bunu da IDATA'yı arayarak öğrendim. Almanca ya da İngilizce hazırlamam gerektiğini söylediler. Bir de başvuru formu var tabii. Onu ben kendim doldurdum. Kafamı kurcalayan, emin olamadığım konuları yine vize mülakatından önce IDATA'yı arayarak, sordum. Böylelikle başvuru formumda da herhangi bir sorun çıkmamış oldu.

Ulusal Vize'ye başvurduğum için vize görüşmem Konsoloslukta gerçekleşti. Biraz beklemenin dışında başvuru sırasında hiçbir soruyla karşılaşmadım. Ve başvurumdan tam bir hafta sonra pasaportum kargo ile bana ulaştı. Tabii ki projemi kapsayan bir yıllık vize ile birlikte. Evrakları eksiksiz

hazırladığınızda EVS için vize çıkmaması pek olası değil bence. Tabii, daha önce yurtdışına çıkmış olmak; önceden, özellikle Almanya'dan alınmış bir Schengen vizesi bu süreci daha hızlı atlatmaya yardımcı olabilir. Vize ile ilgili son not, vize randevusu almak için IDATA'ya çok yüksek olmayan bir ücret ödüyorsunuz. Ama EVS için vize başvurusu yaptığınız için konsoloslukta yarıca vize ücreti ödemiyorsunuz.

Biraz da buradaki ilk günlerimden bahsetmek istiyorum. Buraya gelmeden önce Koordinatör kuruluşum ile her şeyi yazıştım. Varış tarihim, beni kimin karşılayacağı, biletimi nasıl temin edeceğim vs. Biletimi kendim aldım. Daha sonra Koordinatör kuruluşum burada açtığım Alman hesabıma biletin bedelini yatırdı. Beni daha önce aynı projede çalışmış eski bir gönüllü karşılayacaktı. Fakat buna gerek kalmadı. Çünkü burada yaşayan bir arkadaşım havaalanından beni aldı ve kalacağım eve bıraktı. Eve geldiğimde benden bir gün önce gelmiş Macar bir gönüllü beni karşıladı. Evin anahtarını, şehiriçi ücretsiz seyahat etmemi sağlayan seyahat kartımı ve gerekli birkaç dökümanı ondan aldım. Ev, biraz kentin kenarında ama şehir merkezine ulaşımı, tramvay ile oldukça kolay olan Stutensee diye bir bölgede. Burada gayet güzel işleyen bir tramvay sistemi var ve 20 dakika içerisinde tüm ihtiyaçlarımı giderebileceğim şehir merkezine kolaylıkla gidebiliyorum. Geldiğim günün akşamı iki İspanyol gönüllü daha geldi. Böylelikle dört kişi olduk. Ev iki katlı oldukça büyük bir ev. İlerleyen günlerde Ukraynalı bir gönüllü daha bize katılacaktı. Akşam Koordinatör Kuruluştan Lina eve uğradı. Ev hakkında bize kısa bir bilgilendirme yaptı ve ertesi gün bizi sabah evden alacağını gerekli bürokratik işleri halledeceğimizi söyledi.

İlk iki gün oryantasyon ile geçti. Kayıt işlemlerini birlikte gerçekleştirdik ve banka hesabı açtık. Kısa bir bilgilendirme toplantısı ile projelerimiz ve devam edeceğimiz dil kursu hakkında detaylı bilgi edindik. Ertesi gün daha önce bizimle aynı projelerde çalışmış eski gönüllüler ile tanıştık. Gönüllü olarak çalıştıkları okullardaki deneyimlerinden, şehir içinde katılabileceğimiz aktivitelerden, ev içindeki paylaşımlarından söz ettiler. Bu deneyimler biz yeni başlayanlara fikir vermesi açısından oldukça değerliydi. Oldukça sıcak ve samimi bir ortam oluştu.

İlk bir hafta daha önceden duyduğum kaygıları silip süpürmeye yetmişti. Evet evde kalabalıktık ama bu bir dezavantaj değil, avantajdı. Çünkü hepimiz benzer motivasyonlarla buraya gelmiştik. Hiçbirimizin Almancası henüz o kadar iyi değildi. Yeni bir şehirdeydik. Şehri tanımak ve arkadaş edinmek istiyorduk. Kendi yaşam deneyimlerimizi ve kendi kültürlerimizin izlerini de beraberimizde getirmiştik. Yani bu da birlikte yapabileceğimiz ve paylaşabileceğimiz çok şey olduğu anlamına geliyordu. Ve öyle de oldu. Açıkçası bir ayı geçkin bir süredir ev arkadaşlarımla herhangi bir sorun yaşamadım. Aksine daha şimdiden oldukça güzel anılar biriktirdik. Örneğin benim ve bir ev arkadaşımın doğum günü aynı güne denk geliyordu. Evimizin yemek salonunda hep beraber ikimizin doğum gününü kutladık. Ben yapabildiğim ölçüde Türkiye'den yemekler hazırladım, Alexa ise bize Macar mutfağından sevdiği bir tatlıyı yaptı. Oldukça güzel bir akşamdı. Bunun dışında hepimiz seyahat etmeye epey hevesliydik. İkinci hafta Karlsruhe'ye oldukça yakın olan Bad Herrenalb kentine hep birlikte gittik. Bad Herrenalb, Kara Orman'ın hemen yanında yeşil mi yeşil küçücük bir kent. Hemencecik şehri gezip, Kara Orman'da upuzun bir yürüyüş gerçekleştirdik. Ekim ayının sonunda ise Protestan Devrimi'nin 500. Yıldönümü dolayısıyla iki günlük bir tatil vardı. Bu tatili haftasonu ile birleştirdik ve fırsat bu fırsat deyip Münih ve Salzburg'u ziyaret ettik. Oldukça keyifli bir geziydi.

EVS süresince ev hayatı kadar, çalışma hayatı da oldukça önemli. Çünkü hafta içi her gün, günde neredeyse sekiz saat proje kapsamında çalıştığımız okullarda bulunmamız gerekiyor. Bu açıdan da bulunduğum projenin oldukça tatmin edici olduğunu düşünüyorum. Ben iki dilli bir anaokulunda gönüllü olarak çalışıyorum. Okulda Almanca-Fransızca ve Almanca-İngilizce grupları var. Ben Almanca İngilizce grubunda çalışmaya başladım. Evdeki çok kültürlü ortama burada da tanıklık edebildiğim için mutluyum. Okulda oldukça farklı kültürlerden gelmiş öğrenciler ve öğretmenler var. Benim grubumda bir Yunan, bir Amerikalı bir de Türk kökenli bir öğretmen var. Bu sayede hem onlarla İngilizce ve Türkçe aracılığı ile rahatlıkla iletişim kurabiliyorum hem de farklı kültürlerden insanları tanımış

oluyorum. Çalıştığım okulda geçtiğimiz yıl yine bu okulda gönüllü olarak bulunmuş, bu yıl da orada öğretmen olarak çalışmaya başlamış bir öğretmen var. Onun da okula adapte olmam konusunda bana epey yardımcı olduğunu söyleyebilirim.

Ve son olarak şehir yaşamı... Gelmeden önce Karlsruhe'nin küçük bir şehir oluşu beni korkutmuştu. Karlsruhe küçük olmasına rağmen gelişkin bir şehir. Evet belki yapılacak ya da görülecek onlarca şey yok. Ama KIT gibi tanınmış bir üniversiteye ev sahipliği yapıyor oluşu, şehri de farklı coğrafyalardan öğrenciler için çekici hale getiriyor. Bu da hareketli bir sosyal ortamın oluşmasına yol açıyor. Şehrin enternasyonal ortamını tanımak ve yeni insanlarla tanışmak için yeterinde olanak var. Ve sosyal medya üzerinden rahatlıkla etkinlikleri takip edip katılabiliyorsunuz.

Bir ayın sonunda "Evet güzel ve dolu dolu bir ay geçirdim." diyebilirim ☺

Bad Herrenalb

Münih

Salzburg